Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 974/98/EK RENDELETE

(1998. május 3.)

az euro bevezetéséről

(HL L 139, 11.5.1998, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2596/2000/EK rendelete (2000. november 27.)	L 300	2	29.11.2000
►**M2**	A Tanács 2169/2005/EK rendelete (2005. december 21.)	L 346	1	29.12.2005
►**M3**	A Tanács 1647/2006/EK rendelete (2006. november 7.)	L 309	2	9.11.2006

▼B

A TANÁCS 974/98/EK RENDELETE

(1998. május 3.)

az euro bevezetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 109l. cikke (4) bekezdésének harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([3]),

(1) mivel ez a rendelet meghatározza az eurót bevezető tagállamok monetáris jogának rendelkezéseit; mivel az euro bevezetésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló, 1997. június 17-i 1103/97/EK tanácsi rendelet ([4]) már megállapította a szerződések folytonosságára, a jogi eszközökben az ECU-re való hivatkozások euróra való cserélésére és a kerekítés szabályaira vonatkozó rendelkezéseket; mivel az euro bevezetése érinti a részt vevő tagállamok teljes népességének mindennapi ügyleteit; mivel e rendelet és az 1103/97/EK rendelet intézkedésein kívül egyéb intézkedéseket is meg kell vizsgálni a kiegyensúlyozott átmenet biztosítása érdekében, különös tekintettel a fogyasztókra;

(2) mivel az Európai Tanács 1995. december 15-i és 16-i madridi ülésén határoztak arról, hogy a Szerződésben az európai valutaegységre használt „ECU” kifejezés általános fogalom; mivel a 15 tagállam kormányai megállapodásra jutottak abban, hogy ez a határozat a Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek mindenki által elfogadott és végleges értelmezése; mivel az európai valuta az „euro” nevet kapja; mivel az eurót mint a részt vevő tagállamok valutáját száz valutaegységre osztják, egy valutaegység neve „cent”; mivel a „cent” elnevezés meghatározása nem akadályozza meg e kifejezés különböző változatainak használatát a mindennapi gyakorlat során a tagállamokban; mivel az Európai Tanács ezenkívül úgy ítélte meg, hogy figyelembe véve a különböző ábécék közötti eltéréseket, a közös valuta nevének az Európai Unió minden hivatalos nyelvén ugyanannak kell lennie;

(3) mivel a Tanács a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdésének harmadik mondatával összhangban, az átváltási árfolyamok meghatározásának kivételével, meghozza az euro gyors bevezetéséhez szükséges intézkedéseket;

(4) mivel, amikor egy tagállam a Szerződés 109k. cikke (2) bekezdésének alapján részt vevő tagállammá válik, a Tanács a Szerződés 109l. cikkének (5) bekezdésével összhangban meghozza az eurónak az érintett tagállam közös valutájaként történő gyors bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket;

(5) mivel a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdésének első mondata szerint a harmadik szakasz kezdetének napján a Tanács elfogadja azokat az átváltási árfolyamokat, amelyeken a részt vevő tagállamok valutáit visszavonhatatlanul rögzítik, és amelyeken az euro e valuták helyébe lép;

([1]) HL C 369., 1996.12.7., 10. o.
([2]) HL C 205., 1997.7.5., 18. o.
([3]) HL C 380., 1996.12.16., 50. o.
([4]) HL L 162., 1997.6.19., 1. o.

▼B

(6) mivel nincs árfolyamkockázat sem az euro egység és a nemzeti valutaegységek között, sem pedig maguk a nemzeti valutaegységek között, a jogszabályi rendelkezéseket ennek megfelelően kell értelmezni;

(7) mivel a jogi eszközök meghatározására használatos „szerződés” kifejezés mindenfajta szerződéstípust magában foglal, tekintet nélkül arra, hogy milyen módon kötik meg azokat;

(8) mivel az euróra való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében átmeneti időszakra van szükség a részt vevő tagállamok valutáinak az euróval történő felváltása és az euro-bankjegyek és -érmék bevezetése között; mivel ez alatt az időszak alatt a nemzeti valutaegységek az euro alegységeiként kerülnek meghatározásra; mivel ezáltal jogi egyenértékűség jön létre az euro egység és a nemzeti valutaegységek között;

(9) mivel a Szerződés 109g. cikkének és az 1103/97/EK rendeletnek megfelelően 1999. január 1-jétől az ECU helyébe az euro lép, mint az Európai Közösségek intézményeinek elszámolási egysége; mivel az euro lesz az Európai Központi Bank (EKB) és a részt vevő tagállamok központi bankjainak az elszámolási egysége is; mivel összhangban a madridi következtetésekkel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) a monetáris politikai műveleteket euro-egységben fogja végezni; mivel ez nem akadályozza meg a nemzeti központi bankokat abban, hogy az átmeneti időszak alatt nemzeti valutaegységükben számlákat vezessenek, különösen személyzetük és közigazgatásuk számára;

(10) mivel minden részt vevő tagállam engedélyezheti területén az euro-egység általános használatát az átmeneti időszak alatt;

(11) mivel az átmeneti időszak alatt a szerződésekben, a nemzeti jogszabályokban és az egyéb jogi eszközökben érvényesen használhatóak mind az euro-egység, mind a nemzeti valutaegységek; mivel ezen időszak alatt e rendeletnek egyetlen rendelkezése sem érinti a valamely jogi eszközben szereplő, egy nemzeti valutaegységre történő bármilyen hivatkozás érvényességét;

(12) mivel, eltérő megállapodás hiányában, a gazdasági szereplőknek tiszteletben kell tartaniuk egy jogi eszköz denominációját a jogi eszköz alapján végzett ügyleteik során;

(13) mivel az euro-egység és a nemzeti valutaegységek ugyanannak a valutának az egységei; mivel biztosítani kell azt, hogy egy részt vevő tagállamon belül a számlajóváírás útján végzett kifizetések mind euro-egységben, mind az adott nemzeti valutában lebonyolíthatóak legyenek; mivel a számlajóváírás útján végzett kifizetésekre vonatkozó rendelkezéseket azokra a határokon átnyúló kifizetésekre is alkalmazni kell, amelyek euro-egységben vagy a hitelező számlájának nemzeti valutájának egységében vannak denominálva; mivel a fizetési rendszerek zökkenőmentes működését az e rendszerekben alkalmazott fizetési eszközökkel történő számlajóváírásra vonatkozó rendelkezések megállapításával kell biztosítani; mivel a számlajóváírás útján végzett kifizetésekre vonatkozó rendelkezések nem foglalhatják magukban azt, hogy a pénzügyi közvetítők kötelesek legyenek az euro bármelyik egységében denominált másfajta fizetési lehetőségeket vagy termékeket kínálni; mivel a számlajóváírás útján végzett kifizetésekre vonatkozó rendelkezések nem tiltják meg a pénzügyi közvetítők számára, hogy az átmeneti időszak alatt összehangolják azoknak az euro-egységben denominált fizetési módoknak a bevezetését, amelyek közös műszaki infrastruktúrán alapulnak;

(14) mivel, az Európai Tanács madridi ülésén hozott következtetéseknek megfelelően, 1999. január 1-jétől a részt vevő tagállamok új értékesíthető államadósságukat euro-egységben bocsátják ki; mivel kívánatos, hogy lehetővé váljék a tartozás kibocsátói számára, hogy kinn levő tartozásaikat euro-egységben redenomi-

▼B

nálják; mivel a redenominációra vonatkozó rendelkezéseknek alkalmazhatóaknak kell lenniük harmadik országok igazságszolgáltatásában is; mivel a kibocsátók számára lehetővé kell tenni, hogy redenominálják kinn levő tartozásaikat, ha az adósságot egy olyan tagállam nemzeti valutájának egységében denominálták, amely államháztartása kinn levő tartozásainak egy részét vagy egészét redenominálta; mivel az a vonatkozó nemzeti jogszabályok tárgyát képezi, e rendelkezéseknek nem célja, hogy olyan további intézkedéseket vezessenek be, amelyek módosítják a felvett hitelek feltételeit annak érdekében, hogy megváltoztassák többek között a felvett hitelek nominális összegét; mivel kívánatos, hogy lehetővé tegyék a tagállamok számára, hogy megtegyék a szervezett piacok működési eljárásai elszámolási egységének megváltoztatásához szükséges intézkedéseket;

(15) mivel közösségi szinten további intézkedésekre is szükség lehet annak tisztázása érdekében, hogy az euro bevezetése milyen hatással van a közösségi jog fennálló rendelkezéseinek alkalmazására, különösen a nettósítással, a beszámítással és a hasonló hatású technikákkal kapcsolatban;

(16) mivel az euro-egység használatára vonatkozó bármilyen kötelezettség csak a közösségi jog alapján írható elő; mivel a részt vevő tagállamok megengedhetik az euro-egység használatát az államháztartási szektorral folytatott ügyletek során; mivel az Európai Tanács madridi ülésén elfogadott forgatókönyvnek megfelelően az euro-egység használatának általánossá tételére meghatározott időkeretet megállapító közösségi szabályozás hagyhat némi szabadságot az egyes tagállamoknak;

(17) mivel a Szerződés 105a. cikkének megfelelően a Tanács intézkedéseket fogadhat el, hogy harmonizálják az összes pénzérme címletét és műszaki előírásait;

(18) mivel szükség van a bankjegyek és pénzérmék hamisítása elleni megfelelő védelemre;

(19) mivel a nemzeti valutaegységekben denominált bankjegyek és érmék legkésőbb az átmeneti időszak vége után hat hónappal elveszítik törvényes fizetőeszköz minőségüket; mivel a bankjegyekkel és pénzérmékkel történő fizetéseknek a tagállamok által közérdekű megfontolásokból bevezetett korlátozása nem összeegyeztethetetlen az euro-bankjegyek és -érmék törvényes fizetőeszköz minőségével, feltéve, hogy más törvényes eszközök is rendelkezésre állnak a pénzbeli követelések elszámolására;

(20) mivel az átmeneti időszak végétől az átmeneti időszak végén fennálló jogi eszközökben előforduló hivatkozásokat euro-egységre való hivatkozásokként kell értelmezni a vonatkozó átváltási árfolyamoknak megfelelően; mivel ezért a fennálló jogi eszközök fizikai redenominálása ehhez nem szükséges; mivel az 1103/97/EK rendeletben meghatározott kerekítési szabályokat kell alkalmazni az átmeneti időszak végén vagy azt követően végzett átváltásokra is; mivel az érthetőség miatt kívánatos lehet, hogy a fizikai redenominációra a lehető legkorábbi alkalmas időpontban sor kerüljön;

(21) mivel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló 11. jegyzőkönyv (2) bekezdése előírja, hogy többek között az említett jegyzőkönyv (5) bekezdését kell alkalmazni, ha az Egyesült Királyság értesíti a Tanácsot, hogy nem kíván a harmadik szakaszba lépni; mivel az Egyesült Királyság 1997. október 30-án értesítette a Tanácsot, hogy nem kíván belépni a harmadik szakaszba; mivel az (5) bekezdés előírja, hogy többek között a Szerződés 109l. cikkének (4) bekezdését nem kell alkalmazni az Egyesült Királyságra;

(22) mivel Dánia, hivatkozva a Dániára vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló 12. jegyzőkönyv (1) bekezdésére, értesítette a Taná-

▼B

csot az 1992. december 12-i edinburgh-i határozat keretében, hogy nem fog részt venni a harmadik szakaszban; mivel ezért, az említett jegyzőkönyv (2) bekezdésének megfelelően, a Szerződésnek, valamint a KBER alapokmányának az eltérésekre vonatkozó cikkeit és rendelkezéseit Dániára is alkalmazni kell;

(23) mivel a Szerződés 109l. cikke (4) bekezdésének megfelelően a közös valutát csak az eltéréssel nem rendelkező tagállamokban fogják bevezetni;

(24) mivel ezért e rendeletet a Szerződés 189. cikkének megfelelően és a 11. és 12. jegyzőkönyvre, valamint a 109k. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel alkalmazni kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

▼M2

1. cikk

E rendelet alkalmazásában:

a) „részt vevő tagállamok”: a mellékletben található táblázatban felsorolt tagállamok;

b) „jogi eszközök”: a törvényi és rendeleti rendelkezések, a közigazgatási aktusok, a bírósági határozatok, a szerződések, az egyoldalú jogi aktusok, a fizetési eszközök a bankjegyek és az érmék kivételével, valamint az egyéb jogi hatással bíró eszközök;

c) „átváltási árfolyam”: az a visszavonhatatlanul rögzített átváltási árfolyam, amelyet a Tanács az egyes részt vevő tagállamok valutája vonatkozásában a Szerződés 123. cikke (4) bekezdése első mondatával vagy a 123. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott;

d) „az euro bevezetésének dátuma”: az esettől függően az a nap, amelyen az érintett tagállam a Szerződés 121. cikke (3) bekezdésének értelmében a harmadik szakaszba lép, vagy az a nap, amelyen az érintett tagállam számára a Szerződés 122. cikkének (2) bekezdése értelmében biztosított eltérés hatályát veszti;

e) „a készpénzcsere dátuma”: az a nap, amelyen az adott részt vevő tagállamban az euro-bankjegyek és -érmék törvényes fizetőeszközzé válnak;

f) „euro-egység”: a 2. cikk második mondatában említett valutaegység;

g) „nemzeti valutaegységek”: valamely részt vevő tagállam valutaegységei, ahogyan azokat az eurónak a tagállamban történő bevezetése előtti napon meghatározzák;

h) „átmeneti időszak”: az euro bevezetésének napján 00.00 órakor kezdődő és a készpénzcsere napján 00.00 órakor végződő, legfeljebb hároméves időszak;

i) „fokozatos kivonás időszaka”: az euro bevezetésének napján kezdődő, legfeljebb egyéves időszak, amely kizárólag azokban a tagállamokban alkalmazható, amelyekben az euro bevezetésének időpontja és a készpénzcsere időpontja azonos napra esik;

j) „redenominació”: annak az egységnek a megváltoztatása, amelyben a kinnlévő tartozás összegét megállapították, helyettesítve a nemzeti valutaegységet az euro-egységgel, de anélkül hogy a redenominació a tartozás bármely egyéb feltételét módosítaná, mivel ezek a vonatkozó nemzeti jogszabályok által szabályozott kérdések;

▼M2

k) „hitelintézetek”: a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hitelintézetek. E rendelet alkalmazásában az említett irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében felsorolt intézmények – a postai elszámolóközpontok kivételével – nem minősülnek hitelintézetnek.

1a. cikk

Az euro bevezetésének dátumát, a készpénzcsere dátumát és adott esetben a fokozatos kivonás időszakát valamennyi részt vevő tagállam tekintetében a melléklet tartalmazza.

▼B

II. RÉSZ

A RÉSZT VEVŐ TAGÁLLAMOK VALUTÁINAK CSERÉJE EURÓRA

▼M2

2. cikk

Az euro adott tagállam általi bevezetésének dátumától kezdődően a részt vevő tagállam valutája az euro. A valutaegység egy euro. Egy euro száz centre osztható.

▼B

3. cikk

Az euro az átváltási árfolyamnak megfelelően a részt vevő tagállamok valutája helyébe lép.

4. cikk

Az euro az Európai Központi Bank (EKB) és a részt vevő tagállamok központi bankjainak elszámolási egysége.

III. RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

5. cikk

A 6., 7., 8. és 9. cikket az átmeneti időszak alatt kell alkalmazni.

6. cikk

(1) Az eurót az átváltási árfolyamoknak megfelelően a nemzeti valutaegységekre is fel kell osztani. A nemzeti valutaegységek felosztását fenntartják. E rendelet előírásaira is figyelemmel a részt vevő tagállamok monetáris jogát továbbra is alkalmazni kell.

(2) Ha egy jogi eszköz egy nemzeti valutaegységre történő hivatkozást tartalmaz, ez a hivatkozás az átváltási árfolyamoknak megfelelően ugyanúgy érvényes, mintha az euro-egységre hivatkoznának.

([1]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

▼B

7. cikk

A részt vevő tagállamok valutáinak euróra történő cseréje önmagában nem eredményezi a csere időpontjában fennálló jogi eszközök denominációjának megváltozását.

8. cikk

(1) Az egy nemzeti valutaegység használatát előíró vagy abban denominált jogi eszközök alapján végrehajtandó ügyleteket az adott nemzeti valutaegységben kell teljesíteni. Az euro egység használatát előíró vagy abban denominált jogi eszközök alapján végrehajtandó ügyleteket ebben az egységben kell teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől a felek közös megegyezés alapján eltérhetnek.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére bármilyen összeget, amelyet akár euro-egységben, akár egy adott részt vevő tagállam nemzeti valutaegységében denomináltak, és abban a tagállamban, a hitelező számláján történő jóváírással kell teljesíteni, az adós teljesíti azt akár euro-egységben, akár az adott nemzeti valutaegységben. Az összeget a számla denominációjában, minden átváltást az átváltási árfolyamon végrehajtva kell a hitelező számláján jóváírni.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére minden részt vevő tagállam megteheti a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

— az Integrált Számlák Európai Rendszerének meghatározása szerint euro-egységben redenominálják a tagállam államháztartása által nemzeti valutaegységben denominált és saját jogszabályai szerint kibocsátott kinn levő tartozást. Ha egy tagállam ilyen intézkedést tesz, a kibocsátók euro-egységben redenominálhatják a tagállam nemzeti valutaegységében denominált tartozást, hacsak a redenominációt a szerződési feltételek kifejezetten ki nem zárják; ezt a rendelkezést kell alkalmazni az egy tagállam államháztartása által kibocsátott értékpapírokra, akárcsak a tőkepiacokon forgalomképes kötvényekre és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyéb formáira, valamint az egyéb adósok által kibocsátott pénzpiaci eszközökre is,

— lehetővé tegyék működési eljárásaik elszámolási egységének nemzeti valutaegységről euro-egységre történő cseréjét:

  a) az olyan piacok számára, amelyeken az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelv [1] mellékletének B. szakaszában felsorolt valamely eszköz vagy egyéb áru rendszeres kereskedelme, elszámolása és kiegyenlítése történik; és

  b) az olyan rendszerek számára, amelyekben fizetési eszközök rendszeres kereskedelme, elszámolása és kiegyenlítése történik.

(5) A (4) bekezdés rendelkezésein kívül az euro-egység használatát előíró egyéb rendelkezéseket a részt vevő tagállamok csak a közösségi jog által meghatározott ütemezésnek megfelelően fogadhatnak el.

(6) A részt vevő tagállamok nettósítást, beszámítást vagy ehhez hasonló hatású technikákat megengedő vagy előíró nemzeti jogszabályi rendelkezéseit kell alkalmazni a pénzügyi kötelezettségekre, függetlenül azok denominációjától, amennyiben az euro-egységben vagy nemzeti valutaegységben történt, az átváltási árfolyamokon végrehajtott átváltással.

---

[1] HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A 95/26/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel (HL L 168., 1995.7.18., 7. o.) módosított irányelv.

▼M2

9. cikk

A nemzeti valutaegységben denominált bankjegyek és pénzérmék területi érvényességi határaik között megtartják az eurónak az érintett részt vevő tagállam általi bevezetésének dátuma előtti napon fennálló törvényes fizetőeszköz minőségüket.

9a. cikk

A következő rendelkezések a „fokozatos kivonás” időszakát alkalmazó tagállamokra vonatkoznak. A fokozatos kivonás időszakában létrehozott, és az érintett tagállamban végrehajtandó jogi eszközökben továbbra is lehet a nemzeti valutaegységre hivatkozni. Ezek a hivatkozások a megfelelő átváltási árfolyamok alkalmazásával az euro-egységre történő hivatkozásként értendők. A 15. cikk sérelme nélkül az említett jogi eszközök értelmében végrehajtott aktusok csak az euro-egységben teljesíthetők. Az 1103/97/EK rendeletben megállapított kerekítési szabályokat kell alkalmazni.

Az érintett tagállam az első albekezdés alkalmazását bizonyos típusú jogi eszközökre vagy bizonyos területeken elfogadott jogi eszközökre korlátozza.

Az érintett tagállam lerövidítheti ezt az időszakot.

▼B

IV. RÉSZ

EURO-BANKJEGYEK ÉS -ÉRMÉK

▼M2

10. cikk

Az egyes tagállamokban végrehajtott készpénzcsere dátumától kezdődően az EKB és a részt vevő tagállamok központi bankjai euróban denominált bankjegyeket hoznak forgalomba a részt vevő tagállamokban.

A 15. cikk sérelme nélkül, kizárólag ezek az euróban denominált bankjegyek rendelkeznek törvényes fizetőeszközi minőséggel a részt vevő tagállamokban.

11. cikk

Az egyes tagállamokban végrehajtott készpénzcsere dátumától kezdődően a részt vevő tagállamok euróban vagy centben denominált pénzérméket bocsátanak ki, amelyek megfelelnek azoknak a címleteknek és technikai jellemzőknek, amelyeket a Szerződés 106. cikke (2) bekezdése második mondatának megfelelően a Tanács állapíthat meg. A 15. cikk, valamint a Szerződés 111. cikkének (3) bekezdése értelmében létrejött, monetáris ügyeket érintő megállapodásokban foglalt rendelkezések sérelme nélkül, kizárólag ezek a pénzérmék rendelkeznek törvényes fizetőeszközi minőséggel a részt vevő tagállamokban. A kibocsátó hatóság és azon személyek kivételével, akiket a kibocsátó tagállam nemzeti jogszabályai erre kifejezetten kijelölnek, egyetlen fél sem kötelezhető arra, hogy egyszeri kifizetés alkalmával ötven érménél többet elfogadjon.

▼B

12. cikk

A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy megfelelő szankciókkal lépjenek fel az euro-bankjegyek és -érmék hamisítása és utánzása ellen.

▼B

V. RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

▼M2

13. cikk

A 10., 11., 14., 15. és 16. cikket az egyes tagállamokban végrehajtott készpénzcsere dátumától kezdődően kell alkalmazni az egyes részt vevő tagállamokban.

14. cikk

Amennyiben a készpénzcsere dátuma előtti napon meglévő jogi eszközökben a nemzeti valutaegységekre hivatkoznak, a hivatkozás a megfelelő átváltási árfolyamok szerint az euro-egységre értendő. Az 1103/97/EK rendeletben megállapított kerekítési szabályokat kell alkalmazni.

▼B

15. cikk

(1) A 6. cikk (1) bekezdésében említett, nemzeti valutában denominált bankjegyek és pénzérmék törvényes fizetőeszközök maradnak területi érvényességi határaik között ►M2 az egyes tagállamokban végrehajtott készpénzcsere dátumát követő ◄ legkésőbb hat hónapig; ezt az időszakot a nemzeti jog lerövidítheti.

(2) Minden részt vevő tagállam ►M2 az egyes tagállamokban végrehajtott készpénzcsere dátumát követő ◄ hat hónapon belül megállapíthatja a nemzeti valutaegységben denominált bankjegyek és érmék használatának a 6. cikk (1) bekezdésében említett szabályait, és megtehet minden, a bevonásuk megkönnyítése érdekében szükséges intézkedést.

▼M2

(3) Az (1) bekezdésben megállapított időszak alatt a részt vevő tagállamokban működő hitelintézetek a nemzeti jogszabályokban esetlegesen meghatározott felső értékhatárig költségmentesen euro-bankjegyekre és érmékre váltják az ügyfeleknek az érintett tagállam nemzeti valutájában denominált bankjegyeit és érméit. A hitelintézetek előzetes értesítést kérhetnek, amennyiben az ügyfél által beváltani kívánt összeg meghaladja a nemzeti jogszabályokban meghatározott felső értékhatárt, vagy ilyen rendelkezések hiányában a hitelintézet által megállapított, háztartásra jellemző összeget.

Az első albekezdésben említett hitelintézetek a nemzeti jogszabályokban, vagy ilyen rendelkezések hiányában általuk meghatározott felső értékhatárig költségmentesen euro-bankjegyekre és érmékre váltják az ügyfeleik közé nem tartozó személyeknek az érintett tagállam nemzeti valutájában denominált bankjegyeit és érméit.

A nemzeti jogszabályok adott típusú hitelintézetekre korlátozhatják az előző két albekezdésben megállapított kötelezettséget. A nemzeti jogszabályok más személyekre is kiterjeszthetik ezt a kötelezettséget.

▼B

16. cikk

A részt vevő tagállamok jogszabályainak vagy gyakorlatának megfelelően a bankjegyek és pénzérmék kibocsátói továbbra is elfogadják az általuk korábban kibocsátott bankjegyeket és pénzérméket, az átváltási árfolyamnak megfelelően átváltott euróért cserébe.

▼B

VI. RÉSZ

HATÁLYBALÉPÉS

17. cikk

Ez a rendelet 1999. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződésnek megfelelően, a 109k. cikk (1) bekezdésére, valamint a 11. és 12. sz. jegyzőkönyvre is figyelemmel, teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M2

MELLÉKLET

Tagállam	Az euro bevezetésének dátuma	A készpénzcsere dátuma	„Fokozatos kivonási” időszakot alkalmazó tagállam
Belgium	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Németország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Görögország	2001. január 1.	2002. január 1.	nem
Spanyolország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Franciaország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Írország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Olaszország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Luxemburg	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Hollandia	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Ausztria	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
Portugália	1999. január 1.	2002. január 1.	nem
▼M3 Szlovénia	2007. január 1.	2007. január 1.	nem
▼M2 Finnország	1999. január 1.	2002. január 1.	nem